

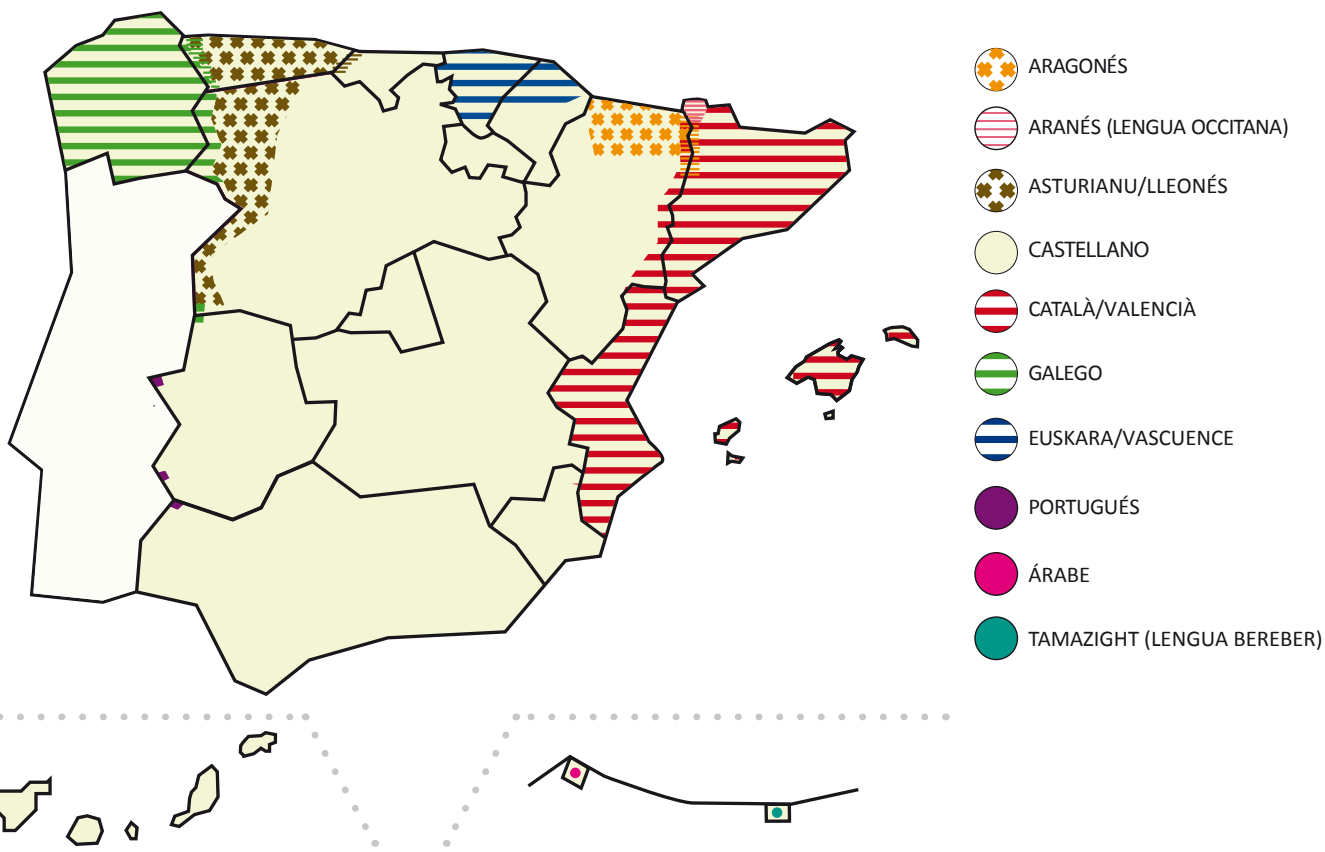
ESPANYA PLURILINGÜE

MANIFEST PEL RECONeixEMENT
I EL DESENVOLUPAMENT DE LA
PLURALITAT LINGÜÍSTICA D'ESPANYA

Els sotasignants, creadors culturals i acadèmics, professionals, experts i polítics vinculats a l'estudi, el debat, l'ensenyament i la gestió lingüística en universitats i escoles, institucions i entitats, administracions públiques i mitjans de comunicació, procedents de totes les comunitats autònomes, amb **l'objectiu d'aconseguir un ampli consens social, territorial i polític a favor del desenvolupament de totes les llengües d'Espanya i de la convivència lingüística entre tots els seus ciutadans i ciutadanes** manifestem:

1 El plurilingüisme no és l'excepció, sinó la regla en les societats humaes. En el món hi ha més de 6.000 llengües i prop de 200 estats. Tots els estats són multilingües. La internacionalització i la immigració accentuen aquest context plurilingüe.

2 Espanya també és, i sempre ha sigut des del seu origen, un país multilingüe. Actualment, el 47% de la població viu en una comunitat autònoma amb més d'una llengua, i l'article 3 de la Constitució espanyola i nou estatuts d'autonomia consagren la pluralitat lingüística d'Espanya, bé declarant l'oficialitat del català/valencià (Catalunya, Comunitat Valenciana, Illes Balears), el gallec (Galícia), l'eúsca (Euskadi i Navarra) o l'aranès/occità (Catalunya), bé reconeixent i tutelant de manera explícita les llengües d'Aragó, Castella i Lleó i el Principat d'Astúries.

3 El plurilingüisme no serveix només per a reconèixer el caràcter multilingüe dels territoris en l'àmbit legal, sinó que **aspira que tots i cadascun dels ciutadans i ciutadanes se senten plurilingües, és a dir, que puguen conèixer més d'una llengua o valoren la convivència amb més d'una llengua.** L'enfortiment d'una llengua no té per què anar en detriment de les altres. Aprendre una llengua no significa no aprendre'n o desaprendre'n una altra. La proximitat filològica de moltes de les llengües d'Espanya és un valor afegit per al seu coneixement mutu.

4 Reconèixer i desenvolupar el plurilingüisme d'Espanya és més necessari que mai per a:

- Fer visible sense complexos la identitat plurilingüe real d'Espanya.
- **Fer que milions de ciutadans se senten reconeguts en la seua especificitat i els seus drets lingüístics.**
- Desactivar conflictes entre llengües que només responen a una instrumentalització interessada, ideologitzada i a vegades partidista.
- Fer complir en tot el seu abast l'article 3 de la Constitució espanyola, i particularment el punt 3.3.
- Fer complir tots els compromisos assumits en relació amb la Carta Europea de Llengües Regionals o Minoritàries (signada i ratificada per Espanya).

5 Reconèixer i desenvolupar el plurilingüisme d'Espanya és positiu per a tothom perquè:

- **Preserva un patrimoni immaterial compartit i enforteix el gran cabal cultural de la nostra societat.**
- Afavoreix la convivència i el reconeixement mutu de la diversitat de comunitats lingüístiques.
- Aporta millores substantives en els processos d'aprenentatge.
- Ofereix oportunitats personals, professionals i acadèmiques.
- Promou la implantació i la innovació del sector de la tecnologia lingüística.
- El plurilingüisme espanyol ens prepara millor per al plurilingüisme europeu.

6 Reconèixer i desenvolupar el plurilingüisme d'Espanya significa assumir que:

- **Totes les llengües concerneixen igualment tot el país i tots els ciutadans i ciutadanes.** Totes són assumpte de tots els governs: les llengües distintes del castellà no són només un assumpte de cada comunitat autònoma; el castellà no és només un assumpte del Govern d'Espanya.
- Tots els poders públics (legislatiu, executiu i judicial) han de contribuir a la defensa i l'impuls de totes les llengües d'Espanya.

7 Reconèixer i desenvolupar el plurilingüisme d'Espanya comporta determinar sobre el seu ús en les Corts Generals i **promulgar una llei que regule específicament aquesta qüestió** en virtut del preàmbul i en el marc dels articles 3 i 46 de la Constitució espanyola:

Una única llei transversal, de caràcter orgànic per a modificar lleis orgàniques, que afecte fonamentalment l'Administració General de l'Estat, la Justícia i les altes institucions, amb menció expressa al paper de les comunitats autònomes, però sense entrar en col·lisió amb les disposicions i competències que puguen fixar els respectius estatuts d'autonomia i d'acord amb el que es coneix com a principi de territorialitat segons la doctrina del Tribunal Constitucional. Seguint aquests principis, la llei hauria d'abordar els aspectes següents, una part dels quals ja estan incorporats actualment en iniciatives o legislacions sectorials, i tenir en compte els criteris següents:

a) Aspectes:

- Ús de les llengües per part dels ciutadans i ciutadanes (dret d'ús individual) en els procediments de l'Administració General de l'Estat, el Poder Judicial i el Parlament.
- Ús de les llengües per part de les altes institucions de l'Estat (Cap de l'Estat, Tribunal Constitucional, Junta Electoral Central, Defensor del Poble...).
- Reconeixement del multilingüisme (documents identificatius, actes solemnes, símbols de l'Estat...).
- Desenvolupament de continguts educatius curriculars respecte al caràcter plurilingüe d'Espanya i al coneixement de les llengües no oficials en les respectives comunitats autònomes.
- Difusió del caràcter plurilingüe d'Espanya (educació, cultura, mitjans de comunicació...).
- Protecció i promoció de totes les llengües en tots els territoris i tots els àmbits possibles (empreses públiques i privades, tecnologies de la informació i la comunicació, ensenyament, cultura, mitjans de comunicació públics i privats, funció pública, toponímia, relacions, estudi i investigació...), basant-se en les competències del Govern d'Espanya.
- Presència del plurilingüisme en l'acció exterior espanyola, i especialment en les institucions europees.

b) Criteris:

- Compliment dels compromisos contrets pel Comitè de Ministres del Consell d'Europa l'any 2005, en relació amb la Carta Europea de Llengües Regionals o Minoritàries, i de totes les disposicions de la Unió Europea.
- Constitució d'un òrgan específic d'impuls i supervisió del mandat legislatiu que incloga les comunitats autònomes i actue alhora com a observatori traslladant anualment un informe al Senat.
- Previsió d'ajudes i subvencions a l'empara de les normes de l'Organització Mundial del Comerç (OMC) i la Unió Europea (UE) sobre excepcionalitat cultural.

8 Reconèixer i desenvolupar el plurilingüisme d'Espanya implica la corresponsabilitat pressupostària de totes les administracions i representa un cost perfectament assumible que es pot i es deu d'abordar amb recursos humans i econòmics disponibles, i molt especialment amb les tecnologies de la informació i la comunicació.

9 De la mateixa manera que és un valor per a Espanya en el seu conjunt, **el plurilingüisme també és un valor que cal defensar en totes les comunitats autònomes**. Cada comunitat autònoma ha d'aconseguir, a partir d'un consens intern, el seu equilibri en matèria lingüística perquè, respectant els drets i la sensibilitat de tothom, alhora que es preserva i s'impulsa l'ús de totes les llengües, ningú se senta exclòs i es puga garantir la convivència.

10 Reconèixer i desenvolupar **el plurilingüisme d'Espanya necessita el màxim consens possible** de tota la societat espanyola, i particularment de tots els seus representants polítics. Un consens que hauria de permetre introduir en una futura reforma de la Constitució espanyola els canvis necessaris per a la seua formalització explícita.

Per totes aquestes raons, **esperem el compromís públic de les forces polítiques** a proposar, debatre i consensuar en la pròxima legislatura una llei que reconega i desenvolupe la pluralitat lingüística d'Espanya.

València, novembre del 2015

SEMINARI MULTIDISCIPLINARI SOBRE
EL PLURILINGÜISME A ESPANYA